

Jutjat Contencios Administratiu núm. 05 de Barcelona

Avinguda Gran Via de les Corts Catalanes, 111, edific I - Barcelona
08075 Barcelona

Tel. 93 5548463
Fax: 93 5549784
A/e: contencios5.barcelona@xij.gencat.cat

NIG 0801945320228000497

Procediment ordinari 35/2022 B

Matèria: Responsabilitat patrimonial (Proc. Ordinari)

Entitat bancària: **Banc de Santander**

Per a ingressos en caixa, concepte: 0906000000003522

Pagaments per transferència bancària: IBAN ES55 0049 3569 9200 0500 1274

Beneficiari: Jutjat Contencios Administratiu núm. 05 de Barcelona

Concepte: 0906000000003522

Part recurrent/sol·licitant/executant:

Procurador/a: Carlos Pons De Gironella
Advocat/ada: Francesc Pons Casabella

Part demandada/executada: FCC MEDIO AMBIENTE,

S.A.U, AYUNTAMIENTO DEL MASNOU

Procurador/a: Sergio Rubio Carrera, Eulalia
Castellanos Llauger
Advocat/ada:

SENTÈNCIA NÚM. 222/2023

Magistrada: Montserrat Raga Marimon

Barcelona, 25 de juliol de 2023

Fets

Primer.- La part actora va presentar recurs contencios administratiu contra la desestimació per silenci administratiu de la reclamació per responsabilitat patrimonial presentada per la part actora arran dels fets ocorreguts el dia 25 d'octubre del 2020 a la localitat del Masnou.

Es va admetre a tràmit, es va requerir a l'Administració demandada la remissió de l'expedient administratiu i un cop rebut, es va emplaçar a la part actora perquè presentés la demanda en el termini de 20 dies.

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar:
<https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html>

Codi Segur de Verificació:
SWNVHQLHL5ADCFN4F20520LOTTGLMYK

Data i hora
25/07/2023
11:29

Signat per Raga Marimon, Montserrat;

Segon.- La part actora va presentar demanda en la que després d'al·legar els fets i fonaments de dret que va entendre aplicables va fer la pètita que consta a la demanda i que dono per reproduïda.

Així mateix, les parts demandades van presentar la contestació a la demanda, en la que després d'al·legar els fets i fonaments que van creure adients van demanar la desestimació de la demanda.

Tercer.- Per interlocutòria es va admetre el procediment a prova i per Decret es va fixar la quantia d'aquest procediment com a 97.345,40 euros.

Un cop practicada la prova que es va considerar pertinent i útil, les parts van presentar l'escrit de conclusions, i no considerant necessari la utilització de la previsió de l'article 61.2, han quedat les actuacions concloses per dictar sentència.

Raonaments jurídics

Primer.- Legislació, jurisprudència i prova dels fets

Primer.- La part actora reclama el pagament d'una indemnització pels danys i lesions sofertes arran d'una caiguda el dia 25 d'octubre del 2019, sobre les 23 hs en el carrer de la localitat del Masnou quan a l'arribar a l'alçada del num. 4 va caure per l'existència de sorra a la via. Cal dir que el lloc on van ocurrir els fets hi ha una senyal de parada (stop). El recurrent va caure a terra.

L'article 81 Llei 26/2010, del 3 d'agost estableix " 1. Els ciutadans tenen dret, en els termes que estableixen la legislació bàsica, aquesta llei i la normativa de desenvolupament, a ésser indemnitzats per les administracions públiques de Catalunya de tota lesió que pateixin en qualsevol de llurs béns i drets, sempre que la lesió sigui conseqüència del funcionament normal o anormal dels serveis públics, excepte en els casos de força major o de danys que els ciutadans tinguin el deure jurídic de suportar d'acord amb la llei.

2. El dany al·legat ha d'ésser efectiu, avaluable econòmicament i individualitzat amb relació a una persona o un grup de persones.

3. El dany al·legat pels ciutadans no pot ésser conseqüència de l'incompliment dels deures establerts per l'article 30 i altra normativa vigent."

I a l'àmbit local a l'article 54 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril de bases del règim local que diu que les entitats locals respondran directament dels danys i perjudicis causats als particulars en els seus béns i drets a conseqüència del funcionament del serveis públics o de l'actuació de les seves autoritats,

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar:
<https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html>

Codi Segur de Verificació:
SWNVHQLHL5ADCFN4F2Q52OLOTTGLMYK

Data i hora
25/07/2023
11:29

Signat per Raga Marimon, Montserrat;

funcionaris o agents en els termes establerts en la legislació general sobre responsabilitat administrativa.

A nivell jurisprudencial, com fixa la sentència dictada per la Secció 2a de la Sala Contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 20 de desembre de 2006 "Una nutrida jurisprudencia definido los requisitos de éxito de la acción de responsabilidad patrimonial de la Administración en torno a las siguientes proposiciones:

- a) La acreditación de la realidad del resultado dañoso -"en todo caso, el daño alegado habrá de ser efectivo, evaluable económicamente e individualizado con relación a una persona o grupo de personas"-.
- b) La antijuridicidad de la lesión producida por no concurrir en la persona afectada el deber jurídico de soportar el perjuicio patrimonial producido.
- c) La imputabilidad a la Administración demandada de la actividad, entendiéndose la referencia al "funcionamiento de los servicios públicos" como comprensiva de toda clase de actividad pública, tanto en sentido jurídico como material e incluida la actuación por omisión o pasividad; y entendiéndose la fórmula de articulación causal como la apreciación de que el despliegue de poder público haya sido determinante en la producción del efecto lesivo; debiéndose de precisar que para la apreciación de esta imputabilidad resulta indiferente el carácter lícito o ilícito de la actuación administrativa que provoca el daño, o la culpa subjetiva de la autoridad o Agente que lo causa.
- d) La salvedad exonerante en los supuestos de fuerza mayor.
- e) La sujeción del ejercicio del derecho al requisito temporal de que la reclamación se cause antes del transcurso del año desde el hecho motivador de la responsabilidad -"en todo caso, el derecho a reclamar prescribe al año de producido el hecho o el acto que motive la indemnización o de manifestarse su efecto lesivo. En caso de daños, de carácter físico o psíquico, a las personas el plazo empezará a computarse desde la curación o la determinación del alcance de las secuelas"-.

Afegint d'acord amb la sentencia de la mateixa Secció de 21 de juliol de 2006 que "La responsabilidad de las Administraciones Públicas aparece caracterizada

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar:
<https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html>

Codi Segur de Verificació:
SWNVHQLHL5ADCFN4F2Q52LOTTGLMYK

Data i hora
25/07/2023
11:29

Signat per Raga Marimon, Montserrat;

por dos importantes notas: es de tipo directo y objetivo. De este modo, no se requiere culpa o ilegalidad en el autor del daño, a diferencia de la tradicional responsabilidad subjetiva propia del Derecho Civil. Como señala la sentencia del Tribunal Supremo de 29 de mayo de 1991, se trata de una responsabilidad que surge "al margen de cuál sea el grado de voluntariedad y previsión del agente, incluso cuando la acción originaria es ejercida legalmente". Se exige la concurrencia de una relación inmediata, directa y exclusiva de causa a efecto entre el funcionamiento de la Administración y el daño o lesión. Fijada la concurrencia de los requisitos exigidos para que nazca la responsabilidad patrimonial de la Administración, es necesario concretar la obligación reparadora que surge como consecuencia de la misma. La extensión de la obligación de indemnizar responde al principio de reparación integral. De ahí que la reparación afecte a todos los daños alegados y probados por los perjudicados, esto es, no sólo a los posibles intereses económicos o directamente valiosos, como el daño emergente o el lucro cesante, aunque excluyendo las meras expectativas o ganancias dudosas o contingentes, sino comprendiendo también los perjuicios de otra índole, como por ejemplo, las secuelas o el daño moral o, con carácter más general, el denominado *remium doloris*, concepto éste que reviste una categoría propia e independiente de las demás, y comprende tanto el daño moral como los sufrimientos físicos y psíquicos padecidos por los perjudicados".

Ara bé tampoc podem confondre el sistema de responsabilitat objectiva amb la pretensió de fer de les Administracions asseguradores universals de tots els riscos que es produixin en les seves instal.lacions o en els suports físics de les seves competències, com així ho han manifestat les sentències dictades en la jurisdicció contenciosa administrativa del del Tribunal Suprem de 5 de juny de 1998 o de 27 de juny de 2003 o del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 20 de juny de 2001.

La reclamació en via administrativa es va dirigir contra l'Ajuntament i durant la seva tramitació el mateix va fer esment a l'existència d'un contracte de manteniment de la via urbana adjudicat a l'empresa FCC SAU, a la qual no va donar audiència ni es va pronunciar sobre la seva possible responsabilitat.

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar:
<https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html>

Codi Segur de Verificació:
SWNVHQLHL5ADCFN4F2Q520LOTTGLMYK

Data i hora
25/07/2023
11:29

Signat per Raga Marimon, Montserrat;

Davant de l'existència d'aquesta contractista la part actora va dirigir la demanda contra l'Administració i l'empresa que prestava el servei de neteja. La part codemandada al·lega una manca d'acció contra la mateixa, fonamentada en la prescripció. No obstant, la part actora va accionar contra la mateixa quan va tenir coneixement de la seva existència i no pas abans. Dit això, la jurisprudència s'ha pronunciat en supòsits de danys causats a tercers per concessionaris o contractistes, la qual entenc que és extrapolable al cas que ens ocupa.

Les sentències del Tribunal Suprem de 30 de març del 2009, d'11 de febrer del 2013 o de 9 de maig del 2015, estableixen que l'Administració no pot pretendre en via judicial atribuir la responsabilitat al contractista ja que l'actor davant la manca de resposta en via administrativa accionat contra l'Administració, en aquest cas l'Ajuntament. Per tant, si es declara la responsabilitat de l'Ajuntament, aquest ja es dirigirà contra el contractista per via d'acció de repetició. Cal tenir en compte que existeix una línia jurisprudència recollida en la sentència dictada per la Sala contenciosa administrativa del TSJ de Catalunya de 17 de novembre del 2004, entre d'altres que manté "Esta doctrina fue recogida en análogos términos por el artículo 134 del RGC hoy derogado y se recoge actualmente en el artículo 97 del vigente texto refundido de la Ley de contratos de las administraciones públicas aprobado por RD legislativo 2/2000, de 16 de junio, que al respecto dispone, en su apartado primero, con carácter general la obligación del contractista de indemnizar todos los daños y perjuicios que se causen a terceros como consecuencia de las operaciones que requiere la ejecución del contrato; (...) la Jurisprudencia tiene expresado que la naturaleza netamente objetiva de la responsabilidad patrimonial de la Administración impide a esta que actúa en la esfera de atribuciones para satisfacer un servicio público desplazar la misma al contractista, mero ejecutor material, sin perjuicio de la acción de repetición de aquella contra este...ya que sin bien las obras han sido adjudicadas a una empresa contractista, no puede olvidarse que su responsabilidad sería subjetiva mientras que la de la Administración es directa y

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar:
<https://ejcat.justicia.gencat.cat/lAP/consultaCSV.html>

Codi Segur de Verificació:
SWNVHQLHL5ADCFN4F2Q52LOTTGLMYK

Data i hora
25/07/2023
11:29

Signat per Raga Marimon, Montserrat;

objetiva todo ello insiste sin que obste a a una posible acción de reintegro que la Administración puede formular frente al contractista".

Per tant, dit això, i reitero, tenint en compte que no tenim una resolució en via administrativa declarant que l'òrgan responsable ho seria , en aquest cas, l'entitat contractista, entrarem a examinar si l'Administració, que és la demandada en aquest procediment, és responsable.

I de la prova practicada entenc que no ho és atès que ha quedat provat que l'Administració ha complert amb les obligacions que li corresponen. S'aporta a l'expedient administratiu el contracte de neteja viària i altres serveis i juntament amb la contestació a la demanda informe de l'empresa adjudicatària en què es posa de relleu el pla de manteniment i neteja de la via, així com la seva efectiva realització, fins al punt que consta que el mateix dia dels fets es va procedir a la neteja de la calçada.

De la testifical del senyor [REDACTED] que va veure al recurrent quan ja havia caigut s'infereix que la presència de sorra semblaria provindre d'un parc infantil que hi ha més amunt i quan plou la pluja arrastra la sorra fins a la via. Ara bé, com ja he manifestat i d'acord amb la documental aportada resultaria que el dia dels fets la via escombrar pel matí, pel que la presència de la sorra pot tenir un altre origen.

En tot cas, entenc que no ha quedat provada la relació de causalitat atès que l'Administració ha provat que va complir amb les seves obligacions i la presència de sorra podia tenir un altre origen.

Segon.- Costes

D'acord amb l'article 139 Llei 29/98 no imposo les costes processals atès que el cas presentava dubtes de fet i de dret.

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar:
<https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html>

Codi Segur de Verificació:
SWNVHQLHI.5ADCFN4F2Q520LOTTGLMYK

Data i hora
25/07/2023
11:29

Signat per Raga Marimon, Montserrat;

Decisió

DEESTIMO en part el recurs contenciós administratiu interposat per la representació processal del senyor [REDACTED] contra la desestimació per silenci administratiu de la reclamació patrimonial presentada per la part actora arran dels fets ocorreguts el dia 25 d'octubre del 2020 a la localitat del Masnou.

No imposo les costes processals atès que el cas presentava dubtes de fet i de dret.

Contra aquesta resolució no hi poden interposar cap recurs ordinari, llevat del recurs de cassació si es compleixen els requisits

Doc. electrònic garantit amb signatura-e. Adreça web per verificar:
<https://ejcat.justicia.gencat.cat/IAP/consultaCSV.html>

Codi Segur de Verificació:
SWNVHQHL5ADCFN4F2Q52LOTTGLMYK

Data i hora
25/07/2023
11:29

Signat per Raga Marimon, Montserrat;

